Fáeinir

Tára-Dropar

fallnir af augum

Jomfr. Typographiu Minervu Dóttur,

Þegar hennar Forsvars- og Tilsjónar-madur

Herra Magnus Stephensen

Jústits-rád og Justitiarius í Lands-Yfir-réttinum,

flutti Búferlum

frá Leirá ad Innrahólmi

Árid 1803.

Samantýndir af þeim, er ásamt henni margfaldra
Gódgjørda Saknar og **Mikid Misti.**

1.
Mér var sýnd veidin, samt med tárum
Sje nú, ei gefin þessi var,
Þegar eg fyrir átta árum
Alskrýdd hér stód og skartid bar;
Unnustinn frægur, þenkti'eg þá,
Þessi mér aldrei víkur frá.

2.
Fyrst mig aungviti úr Hann vakti,
Er eg í Hrappsey fyrri hlaut,
Ellebelg af mér rifinn rakti,
Ryckti úr dupti, bjó í skraut,
Í gunst Høfdingja mér kom mest,
Mig ad upphýngja keppist best.

3.
Æ! ad Hann mig því ekta nædi
Ættinni svo eg fylgdi trú;—
Eg þenkti þá og æskti bædi—
En— ó! prettvísi þánki!— nú
Ad raun um komin er eg víst:
Af minni gipting' verdur síst.

4.
Þó hafdi'eg yndi' og eptirlæti
Af því, Hann bjó svo nærri mér
Ad alhægt var úr sínu sæti
Ad sjá til mín. Hans dugnad' er
Ad þacka þad: eg minni má
Módur vidlifnud þjónkun tjá.

5.
Honum og þar med þacka bæri,
Þad til skémtunar feck eg mér,
Aldrada Systur, enn þótt væri
Utlifud sú; já! Honum er
Ad þacka þad: eg enn er til
Og børnum lands vinn margt í vil

6.
En— Hann fer burt— og fjall svipdeckva
Frá mér sig skilja lætur nú—
Unnusti! tár af augum hreckva,
Er Leirár-odda skeidar Þú
Og Jøklaborgar baki ad
Burtu hverfur— æ! sárt er þad!

7.
Lít þó, Unnusti!— lít til baka!
Lít Fóstur-meyjar dapra brún!
Þacklætis vyrdst vid tárum taka,
Tilsjónar-herra', er offrar hún!
Þú ert mér horfinn!— Farsæld fríd
Þér fylgi' og Gæfan alla tíd!

Ad